

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 9339 van 28 maart 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en Asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kongolese nationaliteit te zijn, op 30 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de brief van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 oktober 2007, houdende de kennisgeving van een beslissing.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories

Gelet op de beschikking van 30 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN BELLINGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, kwam op 8 mei 2006 als niet-begeleide minderjarige het Rijk binnen.

Op 17 mei 2006 diende verzoeker een aanvraag in tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Op 18 juli 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing van weigering van verblijf. Deze beslissing werd bevestigd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 26 september 2006.

Op 13 juni 2006 weigerde Frankrijk de overname van betrokkene in het kader van gezinshereniging, onder meer omdat de familieband niet bewezen is.

Op 1 maart 2007 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van de omzendbrief van 15 september 2005.

Op 21 maart 2007 werden de opgevraagde documenten en verslagen neergelegd en op 2 april 2007 verkreeg verzoeker een aankomstverklaring geldig voor een periode van 3 maanden vanaf 8 mei 2007.

Op 18 juli 2007 werden de documenten overgemaakt teneinde een verlenging van de aankomstverklaring te verkrijgen. Op 20 juli 2007 werden instructies gegeven de aankomstverklaring te verlengen tot 7 november 2007.

Op 5 oktober 2007 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van de omzendbrief van 15 september 2005. Verzoekers voogd vroeg om een inschrijving in het vreemdelingenregister zonder paspoort. Op 8 oktober 2007 werd de aanvraag nog verder aangevuld.

Op 9 oktober 2007 werden instructies gegeven de aankomstverklaring te verlengen tot 22 november 2007 (datum meerderjarigheid) en werd meegedeeld dat "het dossier zal voorgelegd worden aan de hiërarchie voor de eventuele afgifte van een BVR zonder paspoort".

Op 31 oktober 2007 werd de voogd van verzoeker in kennis gesteld van een beslissing. Deze brief is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Onderwerp: kennisgeving van een beslissing

(...)

Geachte Heer/Mevrouw,

Ik kan u meedelen dat een regularisatie in toepassing van de omzendbrief dd 15/09/2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarigen niet wordt toegestaan. Het staat u vrij een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van artikel 9 bis van de Wet van 15/12/1980.

Reeds op 09/10/2007 werden instructies overgemaakt aan het gemeentebestuur van en te 1000 Brussel tot verlenging van de aankomstverklaring tot datum meerderjarigheid, dus tot 22/11/2007."

2. Over de ontvankelijkheid.

De verweerder stelt dat de verzoeker niet aantoonbaar als minderjarige de hoedanigheid te bezitten om een vordering in te leiden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij hij niet wordt vertegenwoordigd door een voogd.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 22 november 1989 geboren werd en aldus op 22 november 2007 de leeftijd van de meerderjarigheid, zoals die in België en Kongo wettelijk werd vastgelegd, bereikte. Gezien verzoeker zijn verzoekschrift indiende op 30 november 2007, was hij reeds meerderjarig en dus procesbekwaam bij de indiening van het verzoekschrift.

De exceptie wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid.

Verzoeker voert de schending aan van de motiveringsplicht overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt dat er in de motivering van de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden of zelfs totaal niet wordt geantwoord op de door hem aangehaalde elementen. De aanvraag van verzoeker vermeldde onder meer de redenen waarom hij in de absolute onmogelijkheid verkeert om een paspoort of ander identiteitsdocument te verkrijgen van de Congolese ambassade met staving van stukken, waarom het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van oorsprong, en dat gezien zijn situatie in België met zijn huidige opleidingsmogelijkheden en zijn talrijke vrienden en kennissen, een uitwijzing een schending van artikel 8 EVRM zou inhouden. Op geen enkel argument werd door de bestreden beslissing geantwoord, verzoeker heeft zelf niet de mogelijkheid om de redenen of motieven te kennen waarom de argumenten in zijn verzoekschrift worden verworpen, bijgevolg is de motiveringsplicht geschonden.

De verweerder stelt dat de brief met als onderwerp "de aanvraag machtiging verblijf op basis van de omzendbrief dd 15 september 2005" vermoedelijk de aanvraag is die verzoeker bedoeld en dat deze aanvraag een antwoord is op een eerder schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 20 juli 2007 waarbij aan de voogd gevraagd werd de inlichtingen aangaande de pupil te actualiseren en waarin tevens vermeld werd dat er voor de aanvraag machtiging verblijf een kopie van het paspoort dient voorgelegd te worden. De verweerder stelt verder dat verzoeker zelf aangeeft dat hij geen paspoort voorlegde en dat uit het synthesedocument van het telefoongesprek van 31 oktober 2007 kan worden afgeleid dat er geen bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister werd afgegeven, om de reden dat er geen paspoort werd voorgelegd. Verder toont verzoeker niet aan dat hij belang heeft bij de voorliggende vordering, daar hij niet aantoont waarom hij geen aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan indienen en hij ook niet aantoont op welke wettelijke basis hem een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister zou moeten worden afgegeven.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., nr. 110.071, 6 september 2002, R.v.St., nr. 129.466, 19 maart 2004, R.v.St., nr. 132.710, 21 juni 2004).

De in casu aangevochten brief dd. 31/10/2007 betreft de kennisgeving van de beslissing genomen op onbepaalde datum. Gezien de brief de kennisgeving van een beslissing van de administratieve overheid bevat die op eenzijdige wijze de rechtstoestand van verzoeker wijzigt, betreft het aanvechtbare beslissing en heeft verzoeker er wel degelijk belang bij de beslissing aan te vechten. Deze beslissing luidt als volgt:

"Ik kan u meedelen dat een regularisatie in toepassing van de omzendbrief dd 15/09/2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarigen niet wordt toegestaan. Het staat u vrij een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van artikel 9 bis van de Wet van 15/12/1980."

Op geen enkele wijze worden de redenen uiteengezet, waarom de administratieve overheid de regularisatie in toepassing van de omzendbrief dd 15 september 2005 heeft geweigerd. Verzoeker kon op geen enkele wijze oordelen of er een aanleiding bestaat om een beroep in te stellen. Bijgevolg werd de formele motiveringsplicht geschonden. Het argument van verweerder, met name dat uit het syntheses document van het telefoongesprek kan worden

afgeleid dat er geen bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister werd afgegeven om de reden dat er geen paspoort werd voorgelegd, kan niet worden aanvaard. Uit dit telefoongesprek blijkt enkel dat de vervanger van de voogd op de hoogte gebracht werd van de beslissing tot weigering uitgaande van de "hiërarchie" aangaande de aanvraag tot afgifte van bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister zonder paspoort. Op geen enkele wijze blijkt uit dit synthesesdocument dat werd meegedeeld om welke reden de aanvraag geweigerd werd. Bovendien wordt in de bestreden maatregel op geen enkel moment verwezen naar het synthesesdocument van het telefoongesprek, noch naar het feit dat de beslissing werd geweigerd omwille van het niet kunnen voorleggen van een paspoort. De motieven van de bestreden beslissing, noch de juridische, noch de feitelijke grondslag werden op eniger wijze kenbaar gemaakt aan verzoeker. De formele motiveringsplicht werd dan ook geschonden.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de brief van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 oktober 2007, gericht aan de toenmalige voogd van Guelor LUBOYA MULLUMBA, houdende de kennisgeving van een beslissing.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. VERMANDER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERMANDER.

J. CAMU.